

Ricky er død. Ricky døde natten til søndag.

I havde fejret Rickys 18 års fødselsdag derhjemme i lørdags. Om aftenen tog Ricky til fest sammen med sine venner. Festen endte i tragedie. En tragedie, I der var med, aldrig vil glemme igen.

Ricky havde mange venner.

Det ser vi et tydeligt bevis på i dag.

Ricky var en god ven at have. Ricky var en god kammerat.

Han var social. Han tog sig af andre og satte gerne sig selv til side. I venner har haft mange gode fester og ture sammen.

Ricky var glad og impulsiv.

Ricky levede i nuet, som man jo gør, når man er ung og 18 år. Hvem af I unge, har ikke gjort noget dumt? Det har I vist alle? Og det har alle vi voksne også. Vi har også sommetider båret os tåbeligt ad.

Men vi er sluppet godt fra det. Det gjorde I ikke i lørdags. Det endte så grueligt galt.

Der er ingen af os, der kan give mening til det, der er sket.

Der er ingen af os, der kan give mening til Rickys død.

Men vi kan lære af den. Vi kan lære, at livet er skrøbeligt.

Vi kan lære, at vi skal passe på livet og værne om det. Det kan rives fra os i brøkdelen af et sekund.

Ingen af os er udødelige, selv om jeg godt ved, at man næsten tror det, når man er ung.

Og så kan vi af det, der er sket, lære, at biler er nyttige transportmidler. Men det er mange kræfter, vi får mellem

hænderne, når vi sætter os bag et rat. Det kan gå så grueligt galt. Sådan som det gjorde i lørdags.

Ricky er død. I dag er vi sammen for at tage afsked med ham for sidste gang.

I unge har mistet en god kammerat og ven.

Men fremfor alt, så har I Birte og Kurt mistet jeres elskede dreng.

Du farmor har mistet dit barnebarn.

Og I, Susie og Henrik har mistet jeres dejlige bror og svoger og Casper herlige legeonkel.

I har mistet så meget, at vi har svært ved at sætte ordene på.

For hvor meget, vi ejer, det ved vi først for alvor, når vi mister det.

Men det er nu engang prisen for at eje meget, at man så har så meget at miste.

Når jeres tab i dag er stort, så er det fordi jeres rigdom var stor. Det må I aldrig glemme. Jeres rigdom i Ricky var stor.

Der er ingen af os, der kan forstå, hvorfor I skulle miste ham allerede nu. Han stod jo lige foran livet.

Når han var færdig efter et år mere på handelsskolen, skulle han i lære i Preben Jensens tømmerhandel. Her arbejdede han allerede efter skoletid. Det var et arbejde, han var glad for.

Ricky havde mange evner.

Han spillede basket. Han var kreativ, god til at tegne.

Og han var meget optaget af computerspil.

Når jeg tænker på Ricky, som jeg kendte ham fra han gik til præst og senere nu, hvor vi har fået fælles familie, så tænker

jeg på en glad, impulsiv dreng med sin basketkasket på hovedet.

Det er også derfor vi nu efter min tale skal synge sangen om livstræet. Vi skal synge livsglædens sang. Den sang vi også, da Ricky blev konfirmeret.

For som vi har sagt til hinanden mange gange de sidste dage, så har vi så meget godt at mindes - så meget godt, som livet med Ricky bragte med sig. Så megen livsglæde. Og det gælder for os alle. Den livsglæde skal vi værne om.

Nu skal vi leve uden Ricky. Det skal vi hjælpe hinanden med. Vi skal hjælpe hinanden, tage os af hinanden alt det, vi magter.

Og så skal vi - midt i sorgen og smerten - holde fast i livet og håbet, glæden og kærligheden.

For kærligheden er den stærkeste magt, der findes.

Også selv om den sommetider kan synes os lille og spinkel og undseelig.

Kærligheden er den stærkeste magt, der findes i vores liv.

Det ved vi godt aller inderst inde.

Når vi elsker hinanden, risikerer vi at miste den, vi elsker.

Kærligheden gør os sårbare og stærke, på én gang. Det lyder paradoksalt, men er alligevel sandt.

Men det er jo også først i kærligheden og sårbarheden, vi for alvor lever. Lever, så det kan mærkes helt ind under huden og det både på godt og på ondt.

Jeres kærlighed til Ricky vil I altid bære med jer.

De kærlige bånd, der bandt jer, dem kan end ikke døden rive over. For kærlighedens magt rækker ud over død og grav.

Det sendte Gud sin søn, vor Herre Jesus Kristus til verden, for at vise os.

Jesus levede vores liv og døde vores død. Han døde på korset langfredag. Men døden kunne ikke holde ham fangen.

Jesus gik ud af graven påskemorgen. Han gik ud til livet.

Han viste os, at livet og kærligheden er stærkere end mørket og døden. Han viste os, at Guds kærligheds magt rækker ud over død og grav.

Kærligheden hører aldrig op. Ricky er gemt i Guds kærlighed. Han leger i livstræets krone hos Gud.

Jeg vil gerne slutte min tale ved at læse et digt for jer. Det er et digt, jeg selv holder meget af. Det er skrevet af Johannes Møllehave og handler om kærligheden. Det hedder "De tre sten"

Der lå en sten over Jakobs brønd
den tungeste sten blandt stene.
Ved synet af Rachel blev Jakob så glad,
at han løftede stenen alene.

Normalt kom der fire mænd derned
for at løfte stenen ved aften.
Men Jakob fyldtes af kærlighed,
af kærlighed fik han kraften.

Der lå en sten på frelserens grav,
den tungeste sten blandt stene -,
og rygter kom ud over land og hav,
at kærlighed bar den alene.

Og vi, der var underlagt synd og død
og alle fordrevet fra Eden,
kom sammen og lytted', når ordet lød
om stenen og kærligheden.

Der ligger en sten på hver eneste grav.
Jeg stod ved min fars forleden
og vidste, at selv de tungeste sten
kan bæres af kærligheden.

Amen